

JÓZEF PIŁSUDSKI Moje Pierwsze Boje

WSPOMNIENIA. SPISANE W TWIERDZY MAGDEBURSKIEJ

(Ciąg dalszy.)
Po chwili raport: „Droga wolna, pu- sto, nikogo niema”. Gotów jestem skakać z radości. Kurtylarz jest i tutaj! Ba, w tem miejscu nawet jakby szerszy, niż w kierunku Żarnowa. Więc prawdopodobnie istotnie front austriacki idzie w kierunku południowo-wschodnim. Skracamy w las i boczną drogą, dosyć stromo idącą, wdzieramy się powoli na pagórek. Trzeba dać odpocząć, trzeba sięgnąć kolumnę.

Korzystałam z okazji i przed wyjściem z lasu raz jeszcze oglądam mapę, oraz robię obliczenia.

Jest czterdzieści, za dwie godziny świt będzie dobry, trzeba będzie ludziom dać przyswoić wypoczynek, bo, gdyby nawet optymistycznie obliczyć mój kurtylarz, jednak trzeba rachować na politykę z kawalerją. Muszę mieć ludzi choć trochę wypoczętych. Z tak zmęczonymi ludźmi nie przejdę więcej w te dwie godziny, jak sześć kilometrów, może siedem. Mierz na mapie: nie, to Czapel nie docięgnę. A jednak byłoby to tak dobre! Jest dwór, i to duży, można by było go zająć, tak by wszystko było i pod dachem i w kupie. — I taki kawał drogi już mielibyśmy za sobą. Może się wydawać tam z odpoczynkami. Jeszcze jest dół rzuć oka na mapę! Przyciąga mój wzrok zielona plama w pobliżu, jedyny las w tej okolicy. „Ulina Mała! Lubię lasy! Ukrycie dla starobog! Kto wie? Decyduje!” Jako cel — Czaple, nie uda się — Ulina Mała.

Idziemy dalej. Błoto na drodze ciękie. Konie i ludzie strasznie stęzną, więc wlecemy się ospale. Oglądam okolicę przy zbliżającym się pochournym świcie. Jesteśmy wciąż na zbrocu, łatwo dostrzegaliśmy z traktu Mieczów—Wolbrom, który się wie jaśnie tam dole. Kręta, wąska drożynka, która maszerujemy, wchodzi do Buki; początki jej wsi są już widoczne. Dobrze byłoby dać się ludziom we wsi zatrzymać trochę; znajduje się pewno tam mleko, a zresztą chociażby woda. Lecząc jest dzień, a każda bocznna osłona oddziałów, maszerujących go gościć, musiaby o Buk zaważać. Więc lepiej nie — wlec się trzeba dalej. Wyjeżdżam naprzód do wsi: teren ku południowi opada, widać zdaleka wiecie, ciągnąc się od wschodu do zachodu, za nią ciemna ściana lasu i zarosły. Wschodni skraj wsi jeszcze jest na górze, przez lotniek widzę, że jest to coś w rodzaju folwarku. To Ulina Mała!

Wjeżdżam w opłotki wsi. Ludziska już powstawały, oglądają ze zdziwieniem „Austriaków”, kiedy według słyszanych zresztą, ich obrachowań, nie powinny oni znajdować się teraz w tem miejscu. Dzieci z ciekawością wyglądają z poza węgłach chat, psy ujadają. Prawie w środku wsi widzę, jak kobieta jakaś, otoczona dziećmi, z chwilą, gdy nas zobaczyła, zakryła oczyma rękami, przyszyła na przybycie i zalewa się rzewnymi łzami. Przy niej stoi stary dziad, filozoficznie pykając z fajki. Po zbliżeniu do tej grupy, zsiadam z konia. Interesuje mnie ta nagła rozpacz kobiety, a zresztą muszę zająknąć trochę jejka.

„Czego kobieto płaczesz? — mówię do niej. — Uspokójcie się! Nie się wam nie stań!”

Zadaje odpowiedzi, tylko płacz jeszcze silniejszy. Dzieci chowają się za spódnicą matki i słamtąd wyszukują ku mnie na pół przerażeni, na pół rozczekiawione spojrzeń swych chabrowych oczek. Zwracam się do dziada z tem samem zapytaniem. Dziad milczy i filozoficznie spłuwa. Proszę o wodę. Przez był kobietka każe starsze mu chłopkowi przynieść wody, ba, proponuje mleko, lecz rozpacz jej się nie zmniejsza. Pytam o miejscowość.

„Czy to Ulina Mała tam, w dole?”
— Ulina, panie, Ulina — odpowiada za płaczem.

Przynoszą mi wodę i mleko. Kolumna zbliża się ku mnie. Daje rozkaz maszerowania dalej, bez zatrzymywania się w Buku. Patrzę na ludzi. U chłopców strasznie pomęczone twarze, jakieś szaroziemiste, oczyma podkrośzonymi patrzą na mnie z niema, błaganiem proszą. Uspakajam ich, mówiąc, że wkrótce odpoczną, i wracam do grupy przed chatą. Kobieta wciąż płacze, daje jej spokój i, pijąc mleko, wszczynam rozmowę z dziadem.

„Moskale jeszcze u was nie byli?” — pytam dziada.

— A jakże, panie, byli! — odpowiada — wczoraj po południu byli kozacy. Byli u nas, byli od tam, w Ulinie Dużej. Byli!”

Powoli dowiadywał się, że był tu znaczniejszy patrol, kręcił się po całej okolicy i... poszedł dalej na zachód. Nie chce mi się wierzyć, pytam raz jeszcze, nastaje i nie wiem, czy pod wpływem mojej natężności, czy z innego powodu dziad zgadza się z memi wewnętrznymi chęciami, że kozacy wrócili w stronę Mieczowa.

Nie dowiedziałem się, z jakiej racji płakała baba, która wdzięcznie zresztą spojrziała na mnie, gdyham pogłaskał jej dzieci i spytał się o ich imiona. Czy kobieta bała się, że tu, w cichym Buku, rozpocznie się boje i jej rodzina chata padnie ofiarą na ohtarzu Molocha-wojny, czy strach o dzieci iży jej wyćskiał, czy wreszcie iży laża z powodu nas, żołnierzy, nie wiem. Nie pytałem dalej, bo gadania dziada o kozakach rzuciły moje myśli w inną stronę.

Moja piękna przesłanka o kurtylarz, z której logicznie plan swój wysnułem, otrzymała nagle cios poważny. Już w cz o r a j w tym kurtylarz byli kozacy, gdy ja oczekiwać ich tutaj dopiero dzisiaj w południe. Coś mój kurtylarz nagle się zwinął. Nawet, gdyby istotnie kozacy cofnęli się do Mieczowa, to w każdym razie zamykalyby to, że tutaj armja rosyjska o jakie dobre pół dnia, jeśli nie cały, jest zaawansowana w porównaniu z tem, co widziałem na pół nocy.

Z niepokojem w sercu spieszyłem do wojska. Trzeba dać natychmiastowo, dłuższy odpoczynek, co najmniej 5-6 godzin. Ulina do tego się nada, mam trochę lasu dla osłony dalszych poruszeń. Ale trzeba być ostrzyżym, trzeba się pilnować.

Każę I mu batalionowi zająć folwark na górze. Bojarskiemu, dowódcy batalionu, tłumacząc położenie, nakazując ostrożność i stałe obserwowanie całego terenu naokoło. Spodziewam się nieprzyjaciela od wschodu, więc właśnie na nim, na Bojarskim, spoczywa odpowiedzialność za spokój i odpoczynek, którego tak potrzebujemy. Żadnej niepotrzebnej strzelaniny! Strzelaj tylko do takich patroli, które wyraźnie do Uliny zmierzają, i to przyspuszczając je możliwie blisko. Ludzi ukryć tak, by z daleka nie mogli być zaobserwowani, żadnych patroli nazępnąć, nikogo z ludności nie wypuszczaj, wszystkich nadchozących przysyłać do mnie do zabudania. Meldunki o najmniejszych sportrzeniach rzeczać!

Bojarski salutuje, wypowiada sakramentalne — „Według rozkazu” i podkręca czarnego wąsika. Jestem spokojny. Bojarski jest słubisty, nie zawiedzie. Porucznik wie poprzedni zamiar zakwaterowania się samemu przy Bojarskim. Lepiej być przy gros swoich śli. We wsi kwatery III-ciej i V-y batalionu, które otrzymujemy same rkości, na zachodnim krańcu wsi — kawalerja.

Rozumiajem, że w moich rozporządzeniach jest poważna luka. Las byłby naprawdę zabawieniem, ale też i słabą stroną. Nie kazadem badać lasu, ani posiadania jego sobie zapewnić. Kilka razy chciałem jeden z batalionów umieścić w lesie. Zawsze jednak cofałem się przed myślą, że w ten sposób zmniejszą też zdecydowanie ludzi do biwakowania i nie dam im odpocząć porządnie pod dachem. „Zresztą” — myślałem — jestem tu parę godzin tylko. Niebezpieczeństwo grozi mi od wschodu, a tam wejście do lasu obserwuje Bojarski, a u końca wsi, przy wyjściu do lasu, na południe, stoi wartar V-go batalionu. Zawsze będzie czas zaalarmować ten batalion i las opanować. Teraz pierwsza rzecz, to trochę spoczynek, drzemki i posiłku!”

Gdyam po ciężkim błocie na ulicy wskiej wszedł do kwatery, już przez sztab za jętej, znalazłem wszystkich pograżonych we śnie. Każdy położył się, jak mógł. Sosnowski leżał na łóżku tak, że głowę miał niżej, niż nogi. Kasprzycki, nawpół siedząc, nawpół leżąc, spał w najniewypodźniejszy pozyjcy. Paru oficerów ordynansowych leżało wprost na podłodze z plecakami pod głową. Za drzwiami izby ordynansi targowali się z gospodynią o posiłek.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

POSEŁ POLAKIEWICZ W CHICAGO

Posel Polakiewicz wzywał zebranych do wstepowania do Komitetów Piłsudskiego i apelował — aby uczyli swe dzieci języka ojczystego

CHICAGO, Ill. — W piątek dnia 18-go września wieczorem przyjechał do Chicago Dr. K. Polakiewicz. Gościł w hotelu podmiemywanym przez p. Ziemskich w sobotę odbył dwie konferencje.

Pierwsza w sprawie akcji na rzecz inwalidów, wdów i sierot w stowarzyszeniu weteranów. Zarząd weteranów udzielił wyjaśnienie, w szczególności stwierdził, że na inwalidów w Polsce żadne fundusze nie były zbierane. Pierwsza była zbierana tylko i wyłącznie dla inwalidów — żołnierzy, zamieszkałych w Stanach Zjednoczonych. Wobec tego zdecydowano wspólnie podjąć akcję przez Stowarzyszenie Weteranów, w ścisłym porozumieniu ze Związkiem Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej w Warszawie mającej na celu skoordynowanie pomocy na rzecz inwalidów w Polsce. Posel Dr. Polakiewicz, jako reprezentant Zw.

inw. obiecał umieszczyć odpowiedni apel w „Weteranach” i sprawę inwalidów, wdów i sierot w ten sposób postawić poza obręb wszelkiej partijności.

Następnie odbyto konferencje w sprawie Komisji Kwalifikacyjnej Związku Legionowego z dr. Dymidasem, Hinkelmanem, Sienkiewiczem i Ziemskim.

W niedziela Zarząd Związku Komitetów im. Piłsudskiego w Chicago chce dać możność zetknięcia się z posłem Dr. Polakiewiczem większej ilości rodaków zwołał naprzecde zebranie w sali Schenofema. Pomiędzy, że dozwiedziano się bardzo późno o zebraniu, zjawilo się na sali sporo referatów, którzy wysłuchali referatu posła Dr. Polakiewicza.

Komitet im. Piłsudskiego mają z zamiar raz jeszcze zaprosić posła Polakiewicza na spotkanie i leźniejsze tak w Chicago, jak i w Okeley.

Kilka słów o historii piłki nożnej

Popularna gra w piłkę nożną, która w latach ostatnich zdobywa sobie coraz więcej prawo obywatelskie na boiskach sportowych całego świata, podług diemn swego pochodzenia, maogół jest bardzo mało znana. Dlatego nie bez pożytku można śmiało powiędzić kilka słów historii tej dziedziiny sportu.

Początek gry w piłkę nożną w jej ojczyźnie Wielkiej Brytanji, datuje się od dawno i bieżącej stuleci. Pewien Francuz, nazwiskiem Misson, opublikował w Paryżu w r. 1698 dziełko p. t. „Mémoires et observations faittes par un voyageur”, gdzie jeden ustęp poświęca specjalnie piłce nożnej.

„W zimie” — pisze Misson — „piłka nożna jest grą piękną i użyteczną. Objętością gry jest balon skórzany, wielkości głowy ludzkiej, napełniony powietrzem. W słanszych uliczkach Londynu często można widzieć grupy ludzi, kopiące balony; przechodzący w przeciwnym kierunku starszą się im balon odebrać i skierować w swoją stronę”. — Było to — zdaje się — początki driblingu.

Z późniejszych źródeł dowiadujemy się, że w XVIII wieku piłka nożna w Anglii była namiętność wszelkiego rodzaju, w szczególności. Joseph Strutt, słynny angielski historyk sportowy ułubował cigie, że „gra nie posiada jeszcze ustalonych prawideł”. I rzeczywiście: podczas gry w jednych miastach dopuszczano użycie rąk, gdzie indziej, jak w Eton, Harrow, Westminster i Charterhouse, za białą „uderzeń pięścią”.
Pierwszą „dribbling game” (tak nazwany wówczas association) rozegrały w r. 1855 drużyny uniwersyteckie Cambridge i Ox-

WYSOKO CENI MIŁOŚĆ MĘŻA
Pani Nanine Maxwell, (poniżej): siostry George’a T. Maxwell’a o 250 trych dolarów oszczędzania, na krześle uczuło swego męża.

PRZYJACIEL SAWIN-KOWA STRACONY
MOSKWA, 3 października. — Najwyższy sąd bolszewickiej republiki Białoruskiej skazał M. Utkina, przyjacela byłego ministra wojny w rządzie Kiereńskiego go-Sawinkowa, na rozstrzelanie, za rozstrzelanie rewolucjonistów rosyjskich na roguch ulico w powiecie Orszańskim.

Nowe wybory parlamentarne w Grecji
PARYŻ, 3 października. — Według wiadomości Agencji Reuters nadesłanej z Aten, rząd grecki postanowił niepodzwale, nie rozwiązać parlamentu, ponieważ wśród stronnio do niego zafiancło nie jest on racjonalnym wyrażeniem woli narodu.

Wojska francuskie zępnęły powstawać o sześć mil wstecz
FEZ, Marokko, 3 października. — Wojska francuskie uprzędzają generalną ofensywę na froncie północno-wschodnim zępnęły powstawać morokkańskie na głębokość sześciu mil na ziemiach, które przedtem władcy nie były dostatecznie kontrolowane wojskowo przez wojska francuskie. Dowódczo wojsk francuskich dąży do nawiazania łączności z wojskami hiszpańskimi walczącymi na północnych stokach pasma górskiego, na którego szczyty wdzierają się wojska francuskie od południa rozdzielone przestrzenią nie szerząc jak dwa-dzieścia mil, na której powstańcy okopali się na silnych pozycjach zdecydowani walczyć na śmierć i życie, by nie dopuścić do połączenia Francuzów z Hiszpanami.

RÓŻNE

Purcell przyjeżdża na konwencję do Atlantic City, N. J.

Znany działacz angielskich związków zawodowych i Partji Pracy, Purcell, ma wzięty udział w zjeździe Amerykańskiej Federacji Pracy. Zjazd odbędzie się w październiku, w Atlantic City, N. J. Delegat przemawiać będzie za połączeniem się wszystkich związków zawodowych w jedną wielką organizację międzynarodową.

Epidemia paralizii dziecięcego

HAMBURG, 3 października. — Wszystkie szkoły zostały zamknięte na jeden tydzień celem powstrzymania epidemji paralizii dziecięcego, który wybuchł przed kilku dniami w tem mieście. Pięćdziesiąt dzieł szkolnych zostało dotkniętych straszliwą chorobą. Trzynastoletnia K. Barker zmarła po kilku dnach straszliwych cierpieł.

Redukcja wojska przysparza wiele kłopotów

HALMSTAD, Szwecja, 3 października. — Zmniejszenie liczebności wojska nie jest rzecz tak łatwą, jakby się na pozór zdawało. Rozwiązanie przez rząd szwedzki pulku strzocęgo gazetonem w Halmstad obruryło mieszkamców tego miasta, którzy domagają się jako odškodowania za poniesione straty zmniejszenia podatków.

Greenwich Savings Bank
Dzienne Buro **Greenwich** i 28 ul. Półn. Ave. 76-78 ul.

Dry Dock SAVINGS INSTITUTION
Kwartalna Dywidenda 4%
WARTAKIWA WYDZIAŁOWA
Kwartalna Dywidenda 4%
WARTAKIWA WYDZIAŁOWA

The Bowery Savings Bank
110 East 42nd Street
i 130 Bowery
New York, 13 Wrotania, 1925
Kwartalna dywidenda według raty od kwietnia 1925 wynosi 4% wprost.
Ważny Przeniesienie i
Pieniądze do depozytu
10-15 października, 1925.

DOLLAR SAVINGS BANK
OF THE CITY OF NEW YORK
Trzecia Avenue i Willis Avenue przy 147 ulicy
NIE MOŻEĆ STRACIĆ ANI CENTA
To jest właśnie jedyną i najszybszą korzyść posiadania konta w Banku Oszczędnościowym.
Wysokość procentu od 1 do 5% w zależności od wysokości depozytu.
Wyniki przesyłki pieniężne, która może być wypłacona w całości.
NAJWIĘKSZE BANKI OSZCZĘDNOŚCIOWE W BRONX

Central Savings Bank
4 Ave. 144 St.
Broadway 77 St.
ZASOBY (Wartość inwestycji) PONAD 142 MILIONÓW DOLARÓW
NADWYŻKA PONAD 25 MILIONÓW DOLARÓW
KWARTALNA DYWIDENDA
Procent według raty
4%
od sta rocznicie będą kredytowane na konto depozytariuszy na trzy miesiące kończącej się 30 września, 1925 do dyspozycji swych upoważnionych do tego według Statutu, nie przewyższające sumy dwóch trych (2,000) dolarów, i będzie płatna z dnim 20 października, 1925, i potem.
Pieniądze depozytowane do 13 października 1925 wycenne będą pobierane procent od 1 października 1925.
THEO. SCHOEKES, Skarbnik, A. KOPPEL, 1-szy Vice-President
Opłata sumy procentu wypłaconego i kredytowanego depozytariuszom przewyższa sumę 103 milionów dolarów.

Navy Świat
Published Daily and Sunday by the
NORTH STAR PUBLISHING CO., INC.
MEMBER A. R. C.
54 W. 57th Street, New York 19, N. Y.
Subscription Rates:
Daily Edition: 10c
Sunday Edition: 5c
Foreign: 15c
Single Copies: 5c

te podlegają silniejszej propagandzie, która z narodu polskiego czyni jakiegoś twórcę, tępiącego z dziką brutalnością mniejszości narodowe. Jeżeli Polaków atakują Niemcy, jeżeli obelżywie oskarżają i fałszywie rzucą na Polskę Anglia, jeżeli robi to samo Moskwa, to tak Litwa, jak i Łotwa uważają że dobrze, bo Litwa, tępiąc u siebie niebezpieczną niby dla nich ludność polską.

Na Marginesie

„Kadby znowu swój towar chwalił!
„Kadby tak maksymą za punkt wyjścia pozwałam sobie polecić swadzie i sympatii czytelnika wszystko co wyjdzie a pod magno plóra na tym oto marginesie.
Co to jest margines, wie każdy.
Margines jest to nietknięty atramentem ani farbą drukarską brzeg zapisanej czy nadrukowanej karty papieru, na którym ludzie wertygując piama, kształki ta metaforycznie rzecz biorąc — księgie żywota! dopuszczają krótkie uwagi, wykrzykniki, znaki, pytania i korekcyjne hieroglify. Daboby się o tem dużo powiedzieć, ale na marginesie mało wogóle jest miejsca. Wszystko, co się na nim pisze kótkie musi być i — wesoławe.
W słownikach znajdujemy inną jeszcze interpretację słowa „margines”.
„Margines — nadspodziewany zysk w operacjach pieniężnych (Apoge Satana!) od ponad rzeczywista potrzeba.
O co to — to nie!
Margines na którym pisywał będą ja, jest rzeczywistocie czytelnikom potrzebnym. Wątpię o tem — piszącemu nie wołno, a czytającemu — nie wypada.
W mojem rozumieniu margines jest taka, sobie miedza, w której się pomiędzy łamami piama, a w przenośni pomiędzy łamami złości i rolni pozycychnych ludzi ozdobnych. Na takiej miedzy rusną sobie różne „łóżka” i rdze „kwiatki”. Uszczęknę je całk — postępnem czasie idęcy, tu słońko a tam kwiatek i cieszą się, że coś przecież znalazł do zielenki.
A zresztą czy tylko to?
Tu zajączek (z czyjeż tam głowy kapuscianej) pod nogi nu wpadnie, tam wyfrunie motylek, pszczołka, porobozem wołki i miody, a parafjanom figli z makiem znoząca. Już i alurja gotowa.
Ale nie, — lepiej nie trzeba! Nikogo nie uszczęknę!
Chybaż Ojca Zwięcił, bo Tan w Karm mieniska, daleko i gęst polkach z Ameryki prawie nie czytuje. Chyba króla polskiego, bo ten jeszcze nie zasiadł na troniu, a zastąpiłé wówczas dopiero gdy „wędzą trzy słońca”, na co się w tym roku nie zanosi. Ale to są tylko wyjątki, potwierdzające zasadę, że nikoż zaciępnia nie trza — bez potrzeby.
(Gdy potrzeba — to /żo co innego, potrzeba bowiem jest daleko wynalazków nawet w dziedzinie rolnictwa przytków, czy dawno już przytków... Ale to już trudno!
Ale przedwojennym — żadnych nazwisk prywatnych (co innego nazwiska publiczne jak napr. Leon Trocki, Lloyd George, kardynał Mundellia, a z rodaków senator Hamerling, poseł na Sejm Rzeczypospolitej, Zolickiewicz i tym podobni. Tych można tykać ile wlezie, bo są do tego przeznaczeni. O mężczyznach i kobietach prywatnych mówny jednę będzie bez wymienia nazwisk.
Niedawno udało mi się wydrukować w „Telegramie” jeden z najlepszych moich afordymów, który brzmiał jak następuje:
„Niema wyprzedzonej oala nie skończony duren!”
Naszatyr był już w redakcji groźny pan.
— Jak pan śmie — powiedziałem podsuwając mi pod nos ustępniodowiedni w jednym napisanem ilustrowanym piśmie po skim na siemi Washingtona.
— Ależ ja nie o panu... odparłem, jakgdy się i spuszcza- jęcy oczy na ziemię.
— Skąd pan wie, że nie o mnie? ryknął gędo i pięścią potawiał mi dwa wykrzykniki i jeden znak zapytający w powietrze.
— Nie wymienim przedlat pańskiego nazwiska.
Gość przesiadł niedowiedni ustępniodowiedni w pod mego nosa pod swój i sapnawczy z ulgą powiedział:
— A no, przepaszam. Tęgo szczęśliwo nie zauważyłem.
Zatarg zozal zchłwidnowam.
W krótkich ale przakonnyujących słowach wydrumamozławał by zaredkić, że nie jest jeszcze skończonym durenem, gdyż /śledwie od roku stale czy-

NOWY „CUD NAD WISŁĄ”

Bolszewicki niedźwiedź chował w roku 1920 zadusie Białego Orła. Pogrzeb miał sprawić sam Lloyd George. Nis udala się wycieczka do Warszawy. Miś usmykał z nad Wisły i długi czas lizany był w Orlu Białego w umizgu. Raj ul Buidoga!... My przecież Słowianin, my przyjaciele... Lecz Orzel odpowiada: W intencje Two uwierzę panie Cziczierinie, gdy zamiesz słowami, ogłosisz je w czynie.

TEATR LUDOWY W BERLINIE

Stutka dramatyczna stała w Niemczech wybitnie bardzo wysoko i odgrywała rolę w kulturam zyciu społeczeństwa. Obecnie Berlin pozyczyć się może wielką instytucją teatru ludowego, nie w tem znaczeniu, aby w pewnym specjalnym budynku dawane były przedstawienia „popularne” o niższej wartości artystycznej, ale przez otwarcie dostępu do rzeczy najlepszych wszystkim bez różnicy, na zasadach prawdziwie demokratycznej równości. Niema miejsc droższych i tańszych, lepszych i gorszych; wszystkie są równie wygodne i za wszystkich scenę widzą doskonale. Bilety bardzo tanie, bo kosztują za ledwo 3 i pół pensa na monetę angielską, dają prawo do wyciągnięcia losu, który oznacza, jakiej miejsce ma przypaść w udziale. Ciąglicie losie wyklucza czyjekowiek pierwszeństwo lub uprzywilejowanie. Instytucja tego demokratycznego teatru jest przedsiębiorstwem liczącem 50,000 udziałowców; posiadała na własność trzy budynki teatralne, a kilka innych dzierżawi.

JAKBY TO MOGŁO ROZKWIŃNĄĆ WSPANIALE I CUDNIE

Ginę czasami takie cudowne sąpowidzi piękna moralnego i bohaterstwa, takie oblicznie wielkich dusz, iż z żalem samyśnala się trzeba nad tą stratą, którą ponosi świat i przyszłość przez odejście jednego małego dziecka. Jaka to osobistość nadzwyczajna mogłaby rozkwitnąć z tej 10 letniej Helenki Smith, która, opiekując się gromadką powierzonych sobie młodzieńców, potrafiła zrobić się pod koła samochodów ciężarowych, ażeby uratować jednę z tych malefats. Ani dgrzenia wstecz, ani sekundy strachu, tylko rozkazujące poczucie odpowiedzialności i czyn bohaterki. Zginęła na miejscu. Samochody na ulicach New Yorku czynią dzieła w dzień swoje żmierz, ale może w żadnym wypadku nie było to takie ścisłające serce—żalem.

KURZ JAKO NOWY ŚRODEK OPALU

Biuro doświadczeń chemicznych w departamencie rolnictwa Stanów Zjednoczonych pracuje obecnie nad wytworzeniem nowego środka opalowego, który może spowodować „rewolucję” w prze bardzo drobnych odpadków i wprost kurzu, żarny. Chodzi o wyzyskanie w celach opalowych wlejającego w sobie małe cząsteczki rozmaitych materjałów. W. A. Noel, jeden z inżynierów tego biura, twierdzi, że istnieje setki produktów, z których obywatel może kurz palić. Pyły metalowe, drzewne, skórzane, korkowe, gumowe i wiele innych, zawierają cząsteczki węglowe, które w połączeniu z tlenem, wytwarzają natychmiastowy stan palny. P. Noel twierdzi, iż ten nowy środek opalowy zastąpić może w niedalekiej przyszłości paliwo używane obecnie do poruszania motorów parowych i gazowych. Wyniknie stąd dla kraju oszczędność wydatków w sumie w milionach dolarów rocznie. Kurz, który dotychczas był szkodliwym dla zdrowia robotników, stanie się cenną dodatkową wielką usługą człowieka i pracy ludzkiej.

KTO DOSTARCZA AGITATORÓW PRZECIWI POLSCE?

W ciągu bieżącego miesiąca odbywa się na całej Litwie Kowieńskiej zbrojna plenińska na rzecz odrodzenia Wilna Polakom. Pierwszą wiadomością o osobie — pozostającej na służbie defensywnej ganda na wielką skalę. Do prowadzenia jej używano domość o tem podala wychodząca w Kownie gazeta niemiecka. Zorganizowana została propandniemiecka.

DOCUMENTY SIĘ ZNALAZŁY

Marszałek Pilsudski postawił zarzut ministrowi spraw wojkowych i szlabowii generalnemu, że pogięby pewne dokumenty z wojny roku 1920 i że nie mógł ich znaleźć pisząc książkę o wojnie polsko-rosyjskiej.
Dnia 24-go sierpnia roku bieżącego generał Stachiewicz, były szef Biura Historycznego, zameldował szefowi sztabu generalnego S. Hallerowi, że kilka aktów z najdłuższych się w wykazie ogólnym, w roku 1920 nie mógł odrzucić.
Obecnie, jak głosi urzadk pana ministra Sikorskiego, dokumenty się znalazły. Generał Stachiewicz w roku ubiegłym, tego nikt nie wyjawia.
Dziękuję dawne rzeczy w Polsce.

WSTĘPUJECIE DO KOMITETÓW IMIENIA JOZEFIA PILSUDSKIEGO!

Z PRASY I O PRASIE

„Kurjer Codzienny” wychodzący w Bostonie pisze:
„Nowy Świat” a New Yorku do nosi że nastąpił tam konsolidacja powstały tam stemem ze „Polskim Codziennym”. Jest to — zdm naszym — objaw smutny za nikania nasego prasy na wychodźstwo. Z drugiej jednak strony konolidacja taka dowodzi znaczenia ni sytuacji, w jakiej naszem demokracji się znajduje; i stanowi krótki barfio rozstrpan na drodze do racjonalnej cywilizacji, zyskamy powołania.”
Dziękujemy za szczere życzenia!
W „Naprzodzie” czytamy:
Zdjęcie czapkę przed pijakami!
Z wyrażką głosi pólko komunikat porządowy: Zysk z monopolu spirytusowego ciągle się zwiększa i w kwiecień br. przyrósł 150 milionów złotych. Lepsza wódka niż nawet od tyminu, który w tym miesiącu dał tylko 142 miliony złotych. Okazuje się, że wódka staje być podpora budżetu. Bliższe 200 milionów rocznie — to przecież jakie 10 procent wszystkich wydatków państwowych, pokrytych samym dochodem z wódki.
Okazuje się, że pijący są najwięcej szmyt patriotami, najodpowiedzialniejszymi podporami państwa. Ile to za chodów trudów potrzeba, aby sięgając paręset milionów podatku ma jakiegoś i w dodatku bez szelaku — a tu bez trudów—popratusz przez prasiewanie a beczki do flaszki — uzyskać się paręset milionów. A w dodatku przy tym konieczne obciążenie stony są zadolowane: rząd, bo ma pieniądze, anatory wódki, bo mają wódke.
Trudno w świecie o lepszy i dogodniejszy interes. Jaz się będnia się rozwijał w tem samem co i dogot temple, a niema powodu do wzdrywania, że tak będzie, to państwo będzie mogło łatwiej opłacić swoje zadolania kulturalne — co? Za sznaps! wybudujemy szkoły, a może tylko kupimy armaty czy owies dla koni?
Możnaby tu przeciwstawić społeczną reformę prohibicyjną, która w łozcyj zupnie inaczaj wyglądał anież w praktyce.

RÓŻNE

„Kurier Codzienny” wychodzący w Bostonie pisze:
„Nowy Świat” a New Yorku do nosi że nastąpił tam konsolidacja powstały tam stemem ze „Polskim Codziennym”. Jest to — zdm naszym — objaw smutny za nikania nasego prasy na wychodźstwo. Z drugiej jednak strony konolidacja taka dowodzi znaczenia ni sytuacji, w jakiej naszem demokracji się znajduje; i stanowi krótki barfio rozstrpan na drodze do racjonalnej cywilizacji, zyskamy powołania.”
Dziękujemy za szczere życzenia!
W „Naprzodzie” czytamy:
Zdjęcie czapkę przed pijakami!
Z wyrażką głosi pólko komunikat porządowy: Zysk z monopolu spirytusowego ciągle się zwiększa i w kwiecień br. przyrósł 150 milionów złotych. Lepsza wódka niż nawet od tyminu, który w tym miesiącu dał tylko 142 miliony złotych. Okazuje się, że wódka staje być podpora budżetu. Bliższe 200 milionów rocznie — to przecież jakie 10 procent wszystkich wydatków państwowych, pokrytych samym dochodem z wódki.
Okazuje się, że pijący są najwięcej szmyt patriotami, najodpowiedzialniejszymi podporami państwa. Ile to za chodów trudów potrzeba, aby sięgając paręset milionów podatku ma jakiegoś i w dodatku bez szelaku — a tu bez trudów—popratusz przez prasiewanie a beczki do flaszki — uzyskać się paręset milionów. A w dodatku przy tym konieczne obciążenie stony są zadolowane: rząd, bo ma pieniądze, anatory wódki, bo mają wódke.
Trudno w świecie o lepszy i dogodniejszy interes. Jaz się będnia się rozwijał w tem samem co i dogot temple, a niema powodu do wzdrywania, że tak będzie, to państwo będzie mogło łatwiej opłacić swoje zadolania kulturalne — co? Za sznaps! wybudujemy szkoły, a może tylko kupimy armaty czy owies dla koni?
Możnaby tu przeciwstawić społeczną reformę prohibicyjną, która w łozcyj zupnie inaczaj wyglądał anież w praktyce.

810 WASHINGTON...
NATIONAL AUTO SCHOOL
220 E. 14th Street, Bldg Third Ave.

FUTRA NA zamówienie
SZYJĘ oraz sprzedaje gotowe.
Przerobki i reparacje takowych, przyjmują pracownia kuśnierska ROZEK
1288 Lexington Ave. pomiędzy 114 i 115 Street, Telefon LEX 6611.

JEDYNA TECHNICZNA SZKOŁA AUTOMOBILOWA
Przebieżać kursy wycieczki, auto, naprawa, mechanika.
Nauki w języku polskim i angielskim. Prace z zakresu polskiego naukowca L. T. CHYBIŃSKIEGO. Gwarantujemy dyplom i świadectwo. Wydział: Wydział Inżynierski i Wydział Mechaniczny. Kłasy otwarte dziennie i wieczorem.
KOMPLETNY KURS 125.
NATIONAL AUTO SCHOOL
220 E. 14th Street, Bldg Third Ave.

